

[A. Lyng.]

til at se på spørgsmålet på disse to steder med de eventuelle konsekvenser for bevillingerne for i år.

Endvidere vil jeg bemærke, at også på grund af den nuværende boligpolitik og lønpolitik er tilgangen af grønlandsk uddannede lærere yderst utilfredsstillende, og at situationen enkelte steder må betegnes som yderst alvorlig. Jeg henviser til, hvad jeg tidligere har sagt om den ting i folketinget.

Rager: Af finansudvalgets betænkning fremgår det, at der havde været et samråd med ministeren for offentlige arbejder angående prøvningsudvalget, og jeg har gennem det ærede medlem hr. Skytte, som jo er medlem af finansudvalget, skaffet mig underretning om, hvad forhandlingen i princippet har drejet sig om.

På finanslovsforslaget — § 16 D. 2. — er prøvningsudvalget opført med en udgift på 368 000 kr. og en indtægt på 360 000 kr., altså med et underskud på 8 000 kr., og finansudvalget har, så vidt jeg forstår, ønsket, at der skulle være balance. Jeg forstår, at man i og for sig ikke har hæftet sig ved disse 8 000 kr., men har ønsket, at der i det lange løb skal være balance, og herved er man fuldstændig i overensstemmelse med loven. Prøvningsudvalget eller, som det nu helst kaldes, den elektriske materielkontrol bør hvile i sig selv og ikke påbyrdes staten.

Når jeg her har villet gøre nogle bemærkninger, er det, fordi der ved vedtagelsen af det budget, som prøvningsudvalget har indsendt til ministeriet for offentlige arbejder, i år for første gang i prøvningsudvalgets historie er sket det, at budgettet ikke blev vedtaget enstemmigt. Industriens repræsentant og undertegnede som handelens repræsentant afholdt os fra at stemme. Vi ønskede ikke direkte at stemme imod budgettet, men vi mente ikke at kunne stemme for det i den form, det havde, idet det var lagt på den måde, at meget stærkt stigende udgifter alle blev pålignet de producerende og de importerende og handlende virksomheder. Vi mente, at el-værkerne — således som den historiske oprindelse har været — fortsat burde deltage i udgifterne. Når jeg siger „fortsat“ må jeg bemærke, at det i og

for sig kun er Københavns el-værker, der gennem en længere årrække, først alene og dernæst for en del, har afholdt udgifterne.

Forholdet var det, at el-værkerne på et tidligt tidspunkt blev klar over, at det elektriske materiel, der blev installeret, måtte undersøges, således at man kunne garantere publikum — så vidt den slags kan gøres — at materiellet var af en sådan konstruktion, at det kunne anvendes uden for stor fare. Det har man gennem mange år ude i provinsen nydt godt af. Københavns belysningsvæsen godkendte materiellet, og alle el-værkerne i provinsen kunne naturligvis, takket være det gode kollegiale samarbejde, få at vide, hvad det drejede sig om. Men man var efterhånden alligevel ikke tilfreds med denne udvikling. Ved en af revisionerne af stærkstrømsloven blev det derfor lovfæstet, at elektrisk materiel, stærkstrømsmateriel, kun måtte sælges, når det var godkendt af et af ministeren for offentlige arbejder nedsat prøvningsudvalg. Dette prøvningsudvalg arbejdede derefter i nøje kontakt med Københavns belysningsvæsens laboratorium, der også foretog undersøgelserne. Udgifterne blev dengang, for så vidt de ikke gik ind under det arbejde, Københavns belysningsvæsen ellers udførte, pålignet ved nogle prøvningsafgifter, som indsenderne af materiellet måtte erlægge.

Nu er der sket det, at udgifterne efterhånden er steget meget stærkt. De er steget stærkt særlig på grund af et stort internationalt samarbejde, der medfører, at de teknikere, som er beskæftiget under prøvningsudvalget, i høj grad må lægge beslag på midler til konferencer, studierejser o. lign. Dernæst har Københavns kommune — hvad man vel i og for sig kun kan synes er naturligt — ønsket en højere leje for de lokaler, der er stillet til disposition, og man må måske forudse, at lejen kan stige yderligere, hvis Københavns kommunes belysningsvæsens bygning ikke i det lange løb kan rumme dem. Endelig har man villet pålignen kommunen afskrivning af en række prøvningsmaskiner, som er blevet indkøbt gennem årene, men dette blev dog, i denne omgang i hvert fald, frafaldet, idet jeg for mit vedkommende kunne pege på, at ingen af de maskiner, som var anskaffet i den tid, jeg havde været medlem af udvalget — det er nu en 11 år — nogen sinde er bevilget